

Ljudsko društvo, od svog postanka, nalazilo se na transformativnim barijerama energetske polja. Problem nije bio u nedostatku energije, stepen neodređenosti sistema, entropija, strukture jednostavnosti, adaptivnost, sistemska povezanost su oduvijek predstavljale nepremostivu granicu. Samo kroz transformaciju energije, njenu pravilnu usmjerenost i iskorištenost, priroda i čovjek su nalazili sklad, ili je čovjek kao samosvjesno i inteligentno biće ne razumijevajući, niti pravilno uviđajući jednostavnost i savršenost energetske zakona, pokušavajući da na egocentričan način usmjeri i prilagodi te zakone svojim potrebama, uvlačio sebe u energetske sukobe. Nisu to bili spoljašnji sukobi koji po svojoj prirodi prestaju kad se iscrpe energetske resursi ili kad intenzitet jednog energetske izvora nadvlada nad drugim. Problem je bio u samom razumijevanju energetske polja, suštinskom i definicionom smislu pojma energije kao mogućnosti da se čine promjene (promjene bilo koje vrste).

Dubina i suštinsko razumijevanje energije, uzajamnog djelovanja čovjeka i svega što ga okružuju jeste bio i biće ključ našeg rasta, razvoja i opstanka. Usmjerenost promjena ili transformacija od jednog ka drugom stanju, po našim željama od nižeg ka višem stadijumu, od lošijeg ka boljem, od stanja neuređenosti i haosa ka stanju određenosti i harmonije, od presudnog je značaja. Ekonomija energije se nalazi pred svima nama. Proizvesti dovoljno energije za našu trenutnu transformativnu ekonomsku barijeru, pravilno je distribuirati, osigurati njen neprestani dotok kao i njenu pravilnu preraspodjelu je ključ našeg opstanka.

Ali mi živimo u izobilju energetske polja! Postavimo klasično ekonomsko pitanje. Resursi su ograničeni! Znanje je ograničeno? Proizvesti dovoljno energije za sve članove društva, stimulisati proizvođače i distributere da efikasno, u što većim količinama i bez prestanka to čine, stvore višak vrijednosti za svoje potrebe, usmjeravaju suficit u željenom cilju, s tim i ostale članove društva da kupe ili potroše dovoljnu količinu za svoje potrebe, dovodi nas na oštricu ili pukotinu resursnog stanja. Ekonomsko pitanje o tome kako proizvoditi energiju, koliko je proizvesti i ko će je trošiti više nema svoj značaj. Problem se svodi na ograničenje potrošnje, pronalazke novih vidova proizvodnje i transformacije energije, odbacivanja životnog stila čistog energetske potrošača.